

ЗА МАНГУТНЕ

UKRAINIAN WEEKLY „FOR THE FUTURE”

Що нам шастя солодких звичок
У незмінних обіймах дому,—
Може завтра вже нас відкличе
Канонада грізного грому.

І напруженій погляд хоче
Відшукати, у тьмі глибокій,
Бліскавок фанатичні очі,
А не місяця мрійний спокій.

Олена Теліга

1
УКРАЇНСЬКИЙ
Б. 297 10/46
МУЗЕЙ-АРХІВ

Рік II.

Число 10

Фюссен, 28.4.1946

СХАМЕНІТЬСЯ!

С речі, про які не хотілось би говорити, а особливо на чужині, коли ми зі всіх сторін окруженні чужими людьми, що на нас дивляться та нас не розуміють. С речі, про які можна мовчати, але ж знову про речі другі годі мовчати.

Життякої меншої чи більшої збірноти не може плисти тихо, без суперечностей, зударів, непорозумінь. Де ясне. Бо люди є тільки людьми. Але ці суперечності, зудари, непорозуміння не можуть сягати й не сягають до найглибших основ тої збірноти. А коли все таки були якісь зудари, що сягали б до найглибших основ якоїсь збірноти, це були зумовлені спричинені чужими, ворожими тій збірноті елементами.

У своєму історичному поході український народ не здав ніяких штучних розділів на своєму живому тілі, тим то він перетривав всі ліхоліття, не зломився, а ріс — могутнів. Гинули його кати, валились турецькі мури, що прислонювали ясне сонце, а український народ ішов вперед. Він могутнішав. Сини страшальної України однаково, чи це золотого Поділля, зелених Карпат, чи українських степів, чи сонячних чорноморських берегів, Кубані чи висуненої далеко на захід Лемківщини чи Післяння, однаково гинули за найвищє право, за право до життя українського народу. Однаково гаряче билось любов'ю до Батьківщини серце українця-православного та українця-католика. Однаково вони жили та однаково вмирали для України.

Чи не проливали своєї юнацької крові українці-католики за "православний" Київ, бо це є серце України, це столиця України. Чи не гинули славно українці-православні за ... "католицький" Львів, бо це друга столиця України. І одним і другим, синам одної матері присвічувала

одна й та сама Ідея.

Та силою комплексу історичних факторів у український народ штучно розділено, щоб, розділивши його, легше було над ним панувати, легше покорити та знищити.

Деякі наслідки цього штучного поділу ввійшли вже в традицію, так би мовити в кров і в кістку українського народу. І хоч вони для суспільності народу не є бажані, то все ж таки їх треба приймати як "конечне зло" та взаємними уступками, зрозумінням та толеранцією ці різниці злагоднювати.

Волею Всевишнього розвалилась гітлерівська Німеччина, завдяки чому знову дві вітки одного народу, розділені довгими роками релігійними обрядами, як наслідок консеквенції історії, та політично-державними кордонами, змішались, одухотворені знову тільки одною Великою Ідеєю.

Сталось це там — далеко, у рідному краю, сталося це тут — на вигнанні. Прийшла времі та хвилина, до якої всі українці зітхали, якою жили. Правда, не серед тих обставин, серед яких би хотілось. Але невідомі є шляхи Божі.

Та на цьому місці ми щось іншого хочемо підкреслити. Кожний народ, кожна збірнота є сильна тільки в єдності. І тому всі ворожі чинники почали працювати над тим, щоб штучний поділ українського народу існував далі, а до цього, щоб її поглиблювався.

І, не диво, в краю, на рідній землі, серед зовсім інших обставин, штучні лінії поділу давно затерялися. Край живе одним.

І хоч ми, як Фарисеї молимося Богові: "Боже, нам єдність потрібна... В єдиності сила народу..." го процес гніту почався на еміграції, по викидання від рідної землі, страйкими з перед очей Белінке Завітра, почали жи-

ти малим сьогодні. Саме на еміграції зродилася чудернацька "проблема" "східняків" та "западників", саме на еміграції загострюється проблема "католиків" та "православників". Може це тільки в нашому таборі, коби це Бог дав. Та в тім непотішачім явищі все таки є одно потішаюче: чим менше хтось має інтелігенції / в загальному понятті / чим менше має до цього даних, тим більше він захоплюється тими "проблемами" тим гарячіший він є приклонник ІХ.

За цими псевдо-проблемами губиться в них Одинока Велика Проблема.

Мало цього, що рождається "проблеми", але одночасно голосяться автори розв'язання цих "проблем". Мало цього, автори цих розв'язок забуваються, що вони живуть в часах демократичних свобод: слова, преси, свободи віри, а не в часах інквізиції, права піастуна чи в часах позерських

диктаторів. Ми знаємо, що тільки духові лінтя, щоб відкинути від себе підозріння духовного лінівства, закриваються плачиком важності "нових проблем", що зреєлися в іх хворих головах. Певні непорозуміння чи розбіжності внутрі народу будуть розглядані та розв'язані самим же українським народом, але серед зовсім інших обставин та не на еміграції.

Прихильникам та пропагаторам "хлопських параграфів" можемо порадити, щоб вони, вечером лягаючи спати та рано, встаючи, прочитували собі це місце Св. Письма, де пишеться: "Хто сіє вітер, збирає бурю" та "Хто чим воює від цього гине..."

Ігор Ромен

00000000000000000000000000000000
00000000000000000000000000000000

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXX XXXXXXXXXXXXXXXXX

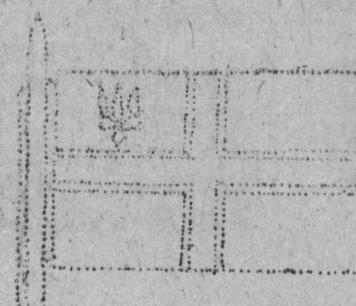
Сторінками історії

Багато є в історії наших визвольних змагань похилок, а одною з них є III. універсал Української Центральної Ради, по визнанню кордонів України, не включив туди чорноморського бережжя Криму. Тим самим Україна в часах визвольних своїх змагань втратила всю чорноморську флоту, позбавлена кримської бази, втратила опертя на Чорне море, а тим самим і втратила ширше міжнародне значення.

Щойно пізніше Центральна Рада пізнала свою похилу та під натиском військових українських кіл

які були найбільше державно-творчим зрілим елементом у той час, тайним наказом припоручав Запорізькому корпусові ген. Натієва прочистити Крим від ворогів та прилучити його до Української Держави.

І те, чого не в силі доказати прекрасно випосажені технічно німецькі захланні полчища, Запорізький корпус під командуванням ген. Натієва та полк. Болбочана доказує своїм завзяттям та стратегією. Вже 24. квітня 1918 р. полк. Болбочан займає Сімферополь та готовиться походом далі на Севастополь та ні-

мецьке командування, невдоволене розвитком подій, змушує цей тріумфальний похід в глиб Криму здержати, а потім навіть зовсім з Криму відіняти українські війська, згідно з постановами Берестейсько-годдоговору. А це ж так було потрібне виголодженій та захланній на чуже добро Німеччині.

У цей же самий час майже ціла чорноморська флота була заякорена в Севастополі. У флоті панувало цілковите розладдя та хаос. На кораблях повівали різні прапори, жовто-блакитні, червоні та чорні, а при цім барви прапорів на одному й тому самому кораблі часто змінялися. Серед таких обставин провадили свою важку працю свідомі старшини-українці, старшини чорноморської флоти.

Дня 22. квітня командуючий чорноморською флотою контр-адмірал Стаблін /росіянин/ видав наказ:

"Всі судна, портове майно і укріплення, що знаходяться в пристанях Криму та на його побережі, є власністю Української Народної Республіки й тому наказую скрізь, що треба, вивісити українські прапори. Галі рішуче забороняю від сьогодні вихід у море та рух суден із кримського побережя. Судна, що стоять у пристанях, мають лишитись на місці а ті, що на морю, спішно увійти до найближшої пристані. Судна, що нарушають цей наказ, будуть пущені на дно без упередження."

Наказ виконано вже 29. квітня у цей день саме, коли керму держави перебрав Гетьман Павло Скоропадський.

На командному кораблі Стабліна - "Георгій Побідоносець" - найперше піднято український державний прапор, а в год. 4 після обіду проносся з цього корабля наказ:

"Флоті підняти український прапор!"

На Чорному морю залопотіли прапори Української Держави.

Моряки чорноморської флоти з нетерпливістю очікують завзятих запоріжців корпусу Натієва, а тим часом в Севастополі являються... сірі німецькі полчища. Частина чорноморської флоти негайно опускає українські прапори та під команду-

ванням контр-адмірала Стабліна відправляє до Новоросійська, а решта під командуванням контр-адмірала Остроградського остается таки в Севастополі.

Знівши Севастопіль, німці займають її частину чорноморської флоти, що остала в пристані, та вивішують на ній свої прапори.

У Новоросійську ця частина чорноморської флоти переформовується та переводить у себе навчання. Німці домагаються повороту цієї частини флоти до Севастополя, а большевики висилають тайні накази її знищити. На властованому в тій цілі мітінгу, більшість голосує за поворотом до Севастополя, то все таки большевикам дается переверти затоплення більшості кораблів коло Новоросійська. Деякі кораблі вертаються до Севастополя.

У жовтні цього самого року німці передають чорноморську флоту українському урядові.

У березні 1919 р., коли то більшевики наблизилися до Криму, де були аліянтські війська, французи підмінували та розсадили споруди севастопольської пристані. Англійці знову ж затопили 13 підводних суден і знищили 6 лінійних кораблів та один крейсер. Частина чорноморської флоти була під командуванням В. Шрамченка в Іаргороді. Ці кораблі same Antanta передала білогвардійському урядові ген. Денікіна, а опіля, по ліквідації білої російської армії, всі кораблі, що були адібні до плавби, вивезено до Бізерти /в північній Африці./

Б.І.Д.

ooooooooooooooooooooooo

Судьба монастиря об. Василіян.

/УПС/ Минулого року зліквідовано монастир об. Василіян в Мовкві, відому в цілій Західній Україні культурну станицю, що славилась особливо бібліотекою, рухливою видавничою діяльністю та дуже гарно та модерно відремонованою друкарнею.

-00-

ooooooooooooooooooooooo

Поль Половецький

ВЕЛИКОДНІ МЕЛЬОДІЇ

1.

Моя ти рідна Україно!
 Тебе я бачу і ві сні.
 Чи вис звір в лиху годину,
 Чи чайка скиглить навесні,
 Чи хуртовина завиває
 І стугонить вночі в вікно,
 А думка душу розриває
 І твердить все мені одно:
 То ж Україна стогне, плаче,
 Вмира в кайданах на ногах.
 То ж звірі тіло рвуть козаче
 В глибоких півночі снігах.

2.

Моя ж ти, ненько Україно!
 Молю тебе, скажи мені,
 За вішо гинеш неповинно
 Так ранім-ранком навесні?
 Чого краса твоя зів'яла
 Й опали молоді квітки?
 Чому змія тебе приспала
 І розірвала на шматки
 Твоє святе, пречисте тіло,
 Твою всю силу молоду,
 Твоїх синів великих діло
 Так нещасливих на роду?

3.

Не скаже тінь його розп'ята,
 За що Він висів на хресті.
 Не розповісті Скорбна Мати
 Про істини святі, прості,
 Що потоптали їх іуди -
 Некороновані царі -
 Та їхні сонми словоблудів,
 На честаючи на горі.

Христопродавці!.. Ви повинні
 В тих злодіяннях! Ви, ліш ви!..
 Пили, цідили кров невинну,
 А і самі від рук "своїх"
 Сконали, згинули безсмідно
 В потоках крони, сліз, страждань,
 Як неповинну Матір рідну
 Поставили на смертну грань.

4.

Христос Воскрес!.. -А ти, Матусю,
 Лежиш і досі нежива.

І мовчки я стою й живлюся,
 Читаючи в умі слова:
 Пречиста Мати-Україно,
 Мій рідний край золотий!
 Вже недалеко та година,
 Коли воскреснеш врешті й ти!

ДОНОШИК

Займатись доносництвом значить отільки, що очерюювати. По більшій часті робиться це з продуманою ціллю, щоб один одного захистити доброя словою, позбавити його свободи, позбавити його майна. На всякий випадок — принести другій людині шкоду. Донощиків усувається зрунт під ногами, коли його доноси не осягають бажаної мети.

Я не пригадую собі, щоб поняття доношика перед тим так часто було на устах усіх, як це сталося по захопленні влади нацистами. Там система шпіцлювання переживала свій розквіт. Ніхто ніде не був певний. Навіть поміж супружі ліжка партія ставила своїх донощиків та радо приймала обвинувачення невихованіх і тей супрости іхніх батьків.

Зухвало й бевстидно та з ви- прямленою головою ступав донощик своїм шляхом. Він ставав борцем брутальних фраз та почувався як герой.

Тисячі завдають йому домовину та шнурок, завдають йому своє арештування та втрату маєтку.

Але й тепер донощик не вимер. Він живе весело далі. Очевидно в іншій формі, під іншим плашником. Чи доносництво є хворобою, чи є заразливою? Я думаю, що на це питання мусимо принаймні до певного ступеня відповісти потакуючи.

Хто біжить легкодушно з доносом до владей, щоб тільки особистого небигідного ворога "положити" на лопатки" цей є донощиком. Хто не має відваги своїм прізвищем покрити свої заподання — цей є народним шкідником.

Американці є від сторіч своїми людьми і живуть у свободних державах. Ми не віримо, щоб вони мали для донощиків щось більше, як тільки погорду. Чи з цього не треба витягнути відповідної науки?

Хто легкодушно або зі злого волі робить неправдиві доноси, мусить ізза своїх фальшивих обвинувачень або злобних спліток бути притягнений до строгої відвічальності.

З німецького переклав

б.д.

Куди веде політика

БЕВІНА.

/УПС/ Під таким заголовком появилася в київському журналі "Сучасне й майбутнє" ч. 2 за липень 1946 стаття Міщенка з гострим нападом на політику Бевіна. На цьому місці подаємо короткий зміст цієї статті:

Починається вона ствердженням, що політика сьогоднішнього уряду Англії є антидемократична. Ця антидемократична політика виявляється в тому, що Англія не хоче забрати своїх військ з Греції, Індонезії та Лівану.

Під час своєї репліки на раді ООН Бевін покликався на одному засідання на Байрона, який згинув в обороні Греції та ії свободи. Так пише Міщенко — Байрон віддав життя за свободу Греції, а Бевін держить війська в Греції. Бевінові присвічує інший приклад, приклад лорда Кергона, знаного ворога СРСР, який твердив, що між Англією і СРСР мусить колись прийти до війни.

У відповідь на обвинувачення представників СССР та України /сов.- прим. ред./ супроти Англії на Раді ООН — світ почув скаргу Бевіна, що СССР веде протибрітійську пропаганду. Тепер все ясно. Не в тому лихо, що англійські війська не хочуть залишити Греції, Індонезії та Лівану. Либо в советській пропаганді — конklюдеє Міщенко.

У своїх репліках на советські обвинувачення на Раді ООН Бевін підкреслив, що англійські війська знаходяться в Греції за згодою грецького уряду.

Але пан Міщенко не може з тим стверженням погодитися. Та Міщенко по долі посувався і дослівно пише: "Англійська дипломатія злиглась в Греції з колишніми німецькими колабораторами і створила реакційний уряд. Це саме і в Індонезії, Лейбористський уряд покликався до того, що відважає индонезійські війська проти індонезіїв." От як би проти індонезіїв вислати советські війська — не було б

в порядку. Не було б тоді мови

про ніяких колаборантів.

— 50 —

ЗІ СПОРТУ

/вл. кор./ Здавалось, що по "чорній неділі" 14. квітня /спортове свято в Фюссені/ У.Р.С.Т. "Калина" не отримає з пригноблення та жалю. Такою саме "чорною неділею" розпочато спортивний сезон весняний у Фюссені.

Та дбайливий фюссенський провід спортивного життя не дав довго сумувати та відпочивати на лаврах... програної на всіх фронтах. Вже 23. квітня "Калина" виїжджає до авгзбурської "Чорногори".

І знову наповнились молодечі /та на жаль не по молододечому завзяті/ серця надією. І дуті копуни, змагуни в відбиванці та кошівці та І дуті грачі стук-пуку. Тепер вже виграємо... Тепер зміємо чорну пляму 14. квітня.

Хмарна та дощева негода фюссенського світанку не впливає на добрий настрій змагунів. Ясно. Чайже ніхто з них не хворіє ще ні на ревму ні на подагру. Зі співом та добрым гумором мчаться змагуни "Калини" до Авгзбурга фюссенським "експресом."

Нарешті ми в Авгзбурзі та в гурті, чи не перший раз, доходимо до Соме-касарень. Представники "Чорногори" впроваджують нас до своєї домівки.

В год. 10, 30 зачинається змагання стук-пуком. Змагуни "Калини" завзято ступіють табелю перші в "Чорногори". Слідно поденерування. Чистця "Калини" нема на змаганнях. Вийхав кудись на святка... і мав доскочити. Коли б ліпше часи, можна б подумати, що по святочній ковбасі, яйцях та інших святочних благах захворів. До речі, як довідуємося пізніше від нашого аса - прослав пойз. Безпечно, віримо в силу молодечого сну... але й слово змагуна все це значить.

Нарешті арбітри займають свої місця за сухлайським столом. Льосування. Хто з ким.

З бучим серцем витягають змагуни карточки. Змагання розпо-

чинають:

Пацлавський /Калина/ - Миськів /Чорногора/.

Змагун "Калини" слідно стремований. Мячі попадають в сітку або за стіл. Перший сет виграє "Чорногора" /14:21/. У другому сеті Пацлавський опановується, але не зовсім. Противник не такий страшний. Та знову притомність ума та опанування бере верх та змагун "Чорногори" знову виграє /19:21/. А опісля вже... як з мішка.

Трохи надії для "Калини" приносить Мочерняк /Калина/ - Дробицький /Чорногора/ виграючи перший сет /16:21/, але за це... два чергові сети... знову програні.

"Чорногора" перемогла. Чочаток несогірший...

Дальша програма дня: обід та пиво, якого собі змагуни не жалують. Після обіду: відбиванка чоловіків. І тут можна б писати не репортаж-звідомлення, а повість, якщо б між крихіткою мали певності, що здрова критика принесе певну користь змагунам. Але, на жаль, ці самі помилки є вже "традицією" і тому твердо треба ствердити, що відбиванку "Калини" програла зорсім заслужено. На тлі працьовитої та рухливої "Чорногори" винада "Калина" не як на весну в повній своїй красі та юності, а більш на сгорнілій кущ... зимою.

Коли змагуни палять в подачі, пропускають мячі поміж собою без найменшого руху руки, коли сидяться на гриці й тільки ідеальніх подань очікують, а самі на гриці не є змагунами, а мертвяками, то ясно, що наслідком мусить принести перемогу красливі дружині, в тім винадку "Чорногорі", в моментіні 0:2.

Але й програвати треба вміти також по... спортивному.

Перейдім на пісочу комірку. Змагуни "Чорногори" битьорі, публіка разбавлена бу... "іролів". Та свисток і... змагуни "Калини" накидають темпо та відразу здобувають дві точки. Део пізніше знову.

Серед публіки шепті: наші програ-
ють...

Змаг кінчается вислідом 23:25 в користь "Чорногори". Якщо б суддя призначав "Калині" останній кіш, що його вона здобула /до речі зовсім правильний/ то вислід був би норішений. Треба признати, що дружина кошівки "Калина" робить великі поступки.

Публіка частинно успокоєна перемогою "своїх." Та все таки в атмосфері вичувався напруження. Переходимо на грище копаного мяча.

Однадцятка "Чорногори" за-
авансована, зіграна та з довшою
спортивною заправою та практикою.

З початку гра нецікава, млява, з легкою перевагою "Чорногори". Друга полутора заповідається цікавіша. Клименко здобуває перші ворота для господарів. Гра прибирає на рухливості. Обі дружини атакують ворота противника. Та все це без висліду. Атаки "Чорногори" ліквідує завжди певно наша оборона, в якій на особливе вирізняння заслуговує інж. Лінєв, про якого можна сказати, що він "концертує". Акціям нашої одинадцятки бракує викінчення, а головно стрілів на ворота. У цій полуторі отріяслася зі своєї апатії "Калина" та, не вміючи використати навіть пригожих ситуацій, зі змагань виходить переможеною 0:1.

Суддював добре п.Андрухович.
Треба признати, що саме в одинадцятці "Калини" є найбільша ії надія, бо вона вміла доказати, що значить завзяття змагу, зусилля та гармонія між змагунами.

Р. В-КИЙ.

Si svita:

/УПС/ Як повідомляє московське радіо на засіданнях Верховної Ради голова комісії плянування Вознесенський заявив, що новий пятилітній план передбачує забезпечення Червоної Армії в найновішу модерну збрюю тому, що катіталістичний світ підготовлене нову агресію проти СРСР. Одночасно передбачається посилення дослідів над атомовою бомбою.

бю

100

/УПС/ Софійське радіо подало:
Болгарський прем'єр міністрів заявив, що зміни в болгарському кабінеті підуть в напрямі вказівок советського, а не американського уряду.
В Софії /столиці Болгарії/ повстала советсько-болгарська гірнича спілка, в якій вже працює 16 советських інженерів.

200

/УПС/ З варшавського радія: В ці-
лому ряді польських міст, як напр.
в Лодзі, Бидгощі, Хелмі та ін. висадив
хтось у повіті пам'ятники для віз-
вольної Червоної армії, поставлені
вдячним населенням. Радіокоментатор
варшавського радія приписує цю ро-
боту "фашистівським злочинцям" з під-
стягу ген. Андерса, які крім цього
де тільки можуть вбивати жовнірів
та старшин Червоної армії. Радіо
заповідає, що пам'ятники будуть від-
будовані, а злочинці покарані. "Фа-
шистівські злочинці, що вислугову-
ються за юдин гріш чужим і ворожим
інтересам не є в стані ослабити
почуття, яке має польський народ для
хоробрих синів Червоної армії" -
кінчить спікер.

100

/УПС/ Газета "Дзенік Польські" ч. 40 повідомляє: з кінцем січня ц.р. почався серед старшин армії в Польщі ряд масових арештів. Арештовано понад 2 000 старшин в різних містах Польщі, головно колишніх вартачських повстанців та старшин А.К. Акція проходить під керівництвом г.зв. "Розігнаного Заряду Інформації Польських Військ", у проводі якого стоїть москаль Дабанов. Прокуратори військового суду одержали наказ виготовлення актів обвинувачення в 17 процесах.

000

З причин від нас незалежних це
число виходить зі значним опізнен-
ням, за що просимо вибачення в на-
ших сталих відборців та читачів.

Видавництво "За майбутнє"

Культурна хроніка:

У таборі полонених в Белларія /Італія/ з'явилася збірка віршів Ю.Форися п.з. "З моїх думок." Видання циклостилеве. В Інсбруку вийшла в світ фотографічним способом накладом В-ва Івана Тиктора поема Леоніда Месенца "Наніт Ферштан".

В американській газеті "Свобода" з'явилася цікава стаття про Ф. М. Чубатого про потребу й можливість організації в Америці Інституту української національної культури. Згідно з проектом автора статті цей Інститут мав би бути зміграційна Українська Академія Наук, Літератури та Мистецства. Ціллю Інституту було б вести наукові досліди над українською культурою, вести видавництва в українській та в чужих світових мовах. Новий Інститут мав би бути продовженням наукової, літературної та мистецької діяльності на чужині з виразним пляном повороту на рідну землю в пригожу хвилину для дальнішої успішної праці над українською культурою, забезпеченої вже охоронною рукою української влади.

/За "Церква і життя" ч.4./

0

Наш конкурс

У числі 8 "За Найбутнє" з дня 7.4. ц.р. наша редакція проголосила конкурс на спомини з української визвольної боротьби проти німецького окупанта /1941-45/ та на спомини з мартирології українців у німецьких концентраційних таборах.

Розмір споминів в 3-4 сторінки машинового письма.

Речинець продовжується до Г. 6
ц.р. на бажання багатьох засіка-
лених.

Перша премія 80 ри

Пруга премія 50 р.^{л.}

Рукописі присилати на адресу Редакції в трьох примірниках без зазначення приставки "Примірник".

чення автора, але з поданням гасла. Прізвище автора подати з докладною адресою в окремій конверті, позначеної тим же гаслом, що рукопись. Склад жюрі буде проголошено додатково.

В-во "За Майбутнє".

Проміні бетатрон, воєнна таємниця
ЗІПА мають тепер бути віддані для
вихідку науки, а саме для поборювання
рака. Дотепер ішні спроби виказали, що
вони є спроможні випалити в деревля-
ній дощці діркові проміні при тім
не ушкоджуючи поверхні тої дошки.
На підставі цих дослідів, повинні про-
міні, що їх висилала б бетатрон-ма-
шина, в силі чотири до сто міліонів
вольт, мають бути вихіті для зничення
злютої нарости рака. Однак тепер за-
ходить ще небезпека, що діяння проме-
нів можуть також нищити здорові комір-
ки, що окружляють середовище рака.
Нова метода лічення, по її удачному
застосуванню без сумніву стане важкою новою
зброєю для поборювання рака.

Недавно помер у Парижі славний французький істоїк, член Французької Академії Наук проф. Октаве Аубрі, проживши 65 років. Проф. Аубрі став славний завдяки своїм працям про часи Наполеона Бонопарте.

У видавництві "За майбутнє" можна на-
бувати кожного вітірка чуму просу,
а крім цього має на складі різні
книжки.

На дніях появиться в розпродажі портфель золота підручника еспанської мови. З огляду на велике запотребування цього підручника, замовлення на його придбання тільки до 8. квітня.

Виды супа

Редактор: Колесник

Адреса Видавництва: Табір у Франсії

бл. 5, підвал, кімната № 32

With permission of DERA, Team 1

October 1945.